

úr bygd og bý

Orð og myndir: Dagfinn Olsen og John Johannessen

Maria á Heygum svimur dagliga á vágni í Vestmanna, hóast hon brátt gongur á 75. ári

Svimur dagliga á vágni

Brátt 75 ára gamla Maria á Heygum í Vestmanna hefur í mong ár dagliga svomið á vágni og það ger hon enn. „Svimjómman“, sum börnini kalla hana, fer á vágna í Vestmanna í nærum öllum veðri

Tá „Úr bygd í bý“ á vitjan í Vestmanna stakk innar á gólvið hjá Mariu á Heygum, var blöðskapurinn í háseti. Komnir framvið stóra kjálkabeininum á hvali, ið verður nýtt sum bonkur í aldingaröðum, stóð fyrri okkum 75 ára gamla ungingin blíð og tyð í hugnaligu stovuni, við nýbryggjaðum kaffi og heitum bollum og koku.

Stovan er ikki merkt av, at minst tvær stórar innbúgvfyrirtekur hava húsast í hovuðstaðnum í áttatiárunum. Heldur eru tað eldri og vakrir møblar, ið setta dám á. Sovorði, sum kanska einaferð er keypt í útlandum. Tungir og myrkir møblar, ið mótvægis nýggjari træsprekunum, sum í dag fáast fyrri litið og lætt, saktans halda langt inn í næstu öld, uttan at fána.

Svimur á vágni

Og tað sama kann sigast um Mariu. Hon er ein vøkur eldri kvinna, ið ber síni 75 ár við yndi. Møguliga kemst hetta av, at hon dagliga hefur svomið í kalda Atlantshavinum. Tað hevur hon gjørt, síðani hon var barn og hon ger tað enn. Maria sigur, at tað kennist so gott fyrri likam og sál.

Onkutið hevur hon havt fólki at halda eyga við sær, tá veðrið ikki hevur verið av tí besta, men sjálvt vaksnið menn hava játtað hesum, men við teirri treyt, at teir sleppa at vera innan-durða.

Onkur skemtilig søga hevur eisini staðist av, at Maria hevur flotíð á vágni. Einaferð kom ein maður rennandi til mann hennara, tí eitt fólk fleyt á sjónum, men hann bað viðkomandi bert taka tað róligt og lata liggja, og segði, at hetta var bert kona sín.

Eina aðru ferð sá hon mann sín standa á bryggjuni við byrsu. Hon visti ikki, um hann var vorðin óður í hovdinum, men tá hon kom á land spurdi hann hana, um hon ikki hevði sæð tveir kópar, ið fylgdu henni á leið. Tað hevði hon ikki lagt til merkis, men hann greiddi frá, at hetta var ein stórrur kópur og ein minni, ið fylgdu henni á leið og av og á reistust, fyrri líkasam at eygleiða hana.

Liggur væl fyrri

Maria er ikki ein, ið ger burt úr sær sjálvari, og hon leggur dent á, at eisini eru onnur, ið dáma væl at fáa motión. Hon nevnrir Birgit Lamhauge, ið gongur nógv og eisini kann fara ein túr á vágni.

Hóast Maria nærum er 75 ár, so ber hon seg væl, og fyrri ikki fyrri at fara á bláman. Hóast kalt var í veðrinum, og kavin lá oman í bogarðarnar, tá vit týsdagin vitjaðu innar á gólvið hjá Mariu, so helt hon seg sum einki til at fara ein túr á sjógv.

Og væl liggur fyrri. Tað er bert ein litil lóta, so hevur hon skift og kemur niður trappurnar í baðikápu og svimjadrakt innanundir. So er bert at halda leiðina yvir um vegin og oman miillum

neystini.

Ikki er ráðiligt at gera nakran langan túr í slíkum veðrið, tí so kólnar kroppurin, heldur Maria, sum tó loypir á bláman og tekur eini 30-40 tok. Einir 2 til 4 minuttir ganga, til hon aftur er á turum, væl til passar. Vit blaðmenn eru longu vorðnir heldur avkoldir, men Maria hevur tað sum fiskurin.

- Øjossus, sum tað er gott, sum ein gerst væl til passar, sigur Maria. Hon skundar sær niðan miillum neystini, har hon hevur stungið kápuna í eina rívu í húsavegginum. So er bert at sleppa sær niðan aftur í heitu stovuna. Væl til passar veitir hon okkum farvæl, tá vit takka fyrri blöðskapin og skunda okkum í fjálga bilin.

- Øjossus, sum tað er gott, sum ein gerst væl til passar, sigur Maria